Tisztelt Polgármester Asszony!
Tisztelt Képviselő-testület!

Alulírott, a Búzavirág köz lakóinak és a családom nevében fordulok Önökhöz egy olyan sajnálatos és rémisztő eset kapcsán, amely rávilágít utcánk tarthatatlan és életveszélyes állapotára. Azért csak most keresem Önöket, mert tényleg időre volt szükségünk, hogy a történtek okozta sokkot és ijedtséget feldolgozzuk. Túlzás nélkül! A lányom szerencsére most már teljesen jól van.

2026. augusztus 29.-én, pontosan hajnali két órakor teljesen váratlanul mentőt kellett hívnunk a lányomhoz. Ebben a kritikus helyzetben, amikor minden perc számít, a mentőszolgálat munkatársai szerencsére nagyon gyorsan kiérkeztek. Ezt követően azonban egy olyan kálvária vette kezdetét, amely mindannyiunk számára komoly figyelmeztetés.

Húsz éve élünk a Búzavirág közben, de a környék útviszonya miatt a hatóságok még mindig rendkívül nehezen találnak meg bennünket. Félelmem most is beigazolódott: miközben a vőm a lányomat támogatta, én zseblámpával a kezemben, kétségbeesetten futottam le a sötét, kátyús úton a mentőautó elé. A mentő megérkezett az utca aljára, de a mély árok és az út katasztrofális állapota miatt a mentőautó sofőr jelzésére meg kellett állniuk, mert nem tudtak feljönni. Teljesen jogosan! Kétségbeesetten találtunk megoldást: visszaszálltak, visszatolattak, és a Pipacs utca vége felől közelítettek meg minket, aminek a teteje lehet, még rosszabb állapotban van. A közvilágítás hiánya, a szűk kanyarok, és a 35-40 cm-re kiálló betondarabok miatt, amik a haladást nehezítették, egy rendkívül hosszú és nehézkes procedúra volt, a mentőautó csak tolatva, a sötétben tapogatózva tudott végül eljutni a házunkig.

A történet emberi részét tekintve: a lányom már jól van! A mentős szakember távozáskor megjegyezte, hogy bár 15 éve dolgozik itt a szakmában, ezt a részt nem ismerte, és megerősítette, hogy az út ebben a formában szinte járhatatlan vészhelyzetben. **Szeretném hangsúlyozni, hogy a leírtak teljes mértékben hitelesek: a mentőhívás pontosan a megjelölt időpontban történt. Bár az akkori szolgálatot teljesítő egység tagjainak nevét nem tudom, az eset és a hívás részletei az Országos Mentőszolgálat rendszeréből pontosan visszakereshetők és hivatalosan ellenőrizhetők.**

Szeretném emlékeztetni Önöket, hogy ezt a problémát az elmúlt évi közmeghallgatáson is jeleztem már. Tisztában vagyunk a hivatalos álláspontttal, hiszen kaptunk tájékoztatást arról, hogy ez egy szolgalmi út, a tulajdoni viszonyok tisztázatlanok, a felújítás nem fér bele a költségvetésbe, és a folyamat jogilag hosszadalmas.

De könyörgöm: itt emberek élnek! Zalakarosi polgárok vagyunk, akik itt dolgoznak, itt fizetnek adót és itt nevelnek gyermeket. A családunk fő és mellékállásban vállalkozást működtet Zalakaroson. A lányomék kifejezetten azért költöztek vissza Zalakarosra, hogy itt alapítsanak jövőt; ő jógaoktatóként itt dolgozik és helyben, Zalakaroson tart órákat. Az unokánk pedig már ide jár óvodába. A szomszédunkban életvitelszerűen itt élő két kisgyermekes család, valamint egy kedves nyugdíjas hölgy, fentebb pedig két német állampolgárságú hölgy lakik

életvitelszerűen, de említhetném azokat a kedves magyar szomszédokat is, akik hamarosan hazaköltöznek Németországból.

Mindannyian a település lakói vagyunk – gyerekek, fiatalok, középkorúak és nyugdíjasok -, azonban az út állapotát saját forrásból már képtelenek vagyunk tovább javítani vagy fenntartani. Elértünk arra a pontra, hogy lassan fizikailag sem tudunk sem autóval, sem gyalogosan le- és feljutni a saját házunkhoz. Egy erősebb esőzés pedig mindig csak tovább ront a helyzeten.

Húsz évvel ezelőtt a lányom még középiskolásként, sötétedés után szintén zseblámpával járt haza a világítás hiánya miatt. Ma már felnőttként, a saját családjával él itt. Belegondolni is szörnyű, mi történt volna, ha egy kisgyermekhez, vagy egy még válságosabb állapotban lévő beteghez kellett volna mentőt hívni, ahol másodperceken múlhat egy élet, és a mentőautó az infrastruktúra hiánya miatt akad el, Zalakaroson, 2026-ban!

Mellékelten csatolok néhány fényképet az út jelenlegi állapotáról, bár a képek sajnos nem adják vissza teljesen a valós, riasztó helyzetet.

Tisztelettel kérjük Önöket, Polgármester Asszonyt és a Képviselő-testület tagjait, hogy tegyenek egy személyes látogatást a Búzavirág közben és győződjenek meg a saját szemükkel a tarthatatlan állapotokról. Az „élmény" miatt mindenképpen az út aljáról sétáljanak fel! A jogi és költségvetési nehézségek ellenére bízunk benne, hogy a zalakarosi családok és gyermekek biztonsága fontosabb, és sürgős, áthidaló intézkedéseket tesznek az út járhatóvá tételére.

Megoldást szeretnénk!

Mielőbbi érdemi válaszukat és intézkedésüket várva,

Tisztelettel:

Horváth Erika
a Búzavirág köz lakóinak képviseletében
Zalakaros, 2026. 10. 13.

